Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 881/92/EGK RENDELETE

(1992. március 26.)

a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve a tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti árufuvarozási piacra való bejutásról

(HL L 95, 9.4.1992, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és A Tanács 484/2002/EK rendelete (2002. március 1.)	L 76	1	19.3.2002
►**M2**	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	20.12.2006

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS 881/92/EGK RENDELETE

(1992. március 26.)

a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve a tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti árufuvarozási piacra való bejutásról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a közös közlekedéspolitika létrehozása többek között magában foglalja a Közösség területén a nemzetközi árufuvarozási piacra való bejutásra alkalmazható közös szabályok megalkotását; mivel ezeket a szabályokat oly módon kell megállapítani, hogy hozzájáruljanak a belső szállítási piac megvalósításához;

mivel a piacra jutás ezen egységes feltételei magukban foglalják a szolgáltatásnyújtás szabadságának bevezetését is azáltal, hogy eltörölnek minden korlátozást, amely a szolgáltatót állampolgársága miatt éri, vagy amiatt, hogy székhelye nem abban a tagállamban van ahol a szolgáltatást nyújtja;

mivel a tagállamból harmadik országba és harmadik országból tagállamba történő fuvarozást illetően a szolgáltatásnyújtás szabadságának a be- és kirakodás helye szerinti tagállam területére eső fuvarszakaszra történő alkalmazását el kell halasztani addig, amíg az érintett harmadik országokkal megfelelő egyezményeket kötnek, vagy megtörténik azok módosítása, azért, hogy biztosítsák a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a közösségi fuvarozók közötti egyenlő versenyfeltételek alapelvének tiszteletben tartását;

mivel az Európai Bíróságnak a 13/83 sz. ügyben 1985. május 22-én hozott ítéletét ([4]) és a belső piac létrehozásáról szóló bizottsági közleményre vonatkozóan az Európai Tanács által 1985. június 28-29-én elfogadott következtetéseket követően a Tanács 1988. június 21-én elfogadta a tagállamok közötti közúti árufuvarozás közösségi kontingensérő l szóló 3164/76/EGK rendeletet ([5]) módosító 1841/88/EGK rendeletet ([6]);

mivel a 3164/76/EGK rendeletbe az 1841/88/EGK rendelettel beillesztett 4a. cikk alapján 1993. január 1-jétől a közösségi kontingenseket, a tagállamok közötti kétoldalú kontingenseket és a harmadik országok felé irányuló és azokból érkező tranzitforgalomra vonatkozó kontingenseket eltörlik a hivatkozott cikkben említett fuvarozási típusok esetében, és minőségi kritériumokon alapuló, mennyiségi korlátozások nélküli piacra való bejutásra vonatkozó rendelkezéseket vezetnek be, amelyeket a közúti fuvarozóknak be kell tartaniuk;

mivel ezeket a minőségi kritériumokat alapvetően a nemzeti és nemzetközi szállítás terén a közúti árufuvarozói szakma gyakorlásának engedé-

([1]) HL C 238. 1991.9.13., 2. o.
([2]) HL C 39. 1992.2.17., 2. o.
([3]) HL C 40. 1992.2.17., 15. o.
([4]) EBHT 1985. 1513. o.
([5]) HL L 357. 1976.12.29., 1. o. A legutóbb a 3914/90/EGK rendelettel (HL L 375. 1990.12.31., 7. o.) módosított rendelet.
([6]) HL L 163. 1988.6.30., 1. o.

▼B

lyezéséről szóló, 1974. november 12-i 74/561/EGK tanácsi irányelvben állapították meg ([1]);

mivel a 3164/76/EGK rendeletbe az 1841/88/EGK rendelettel beillesztett 4b. cikk alapján a Tanácsnak meg kell hoznia a fent említett 4a. cikk alkalmazásához szükséges intézkedéseket;

mivel a közúti árufuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezését segítő intézkedések végrehajtási rendelkezéseire tekintettel a nemzetközi közúti árufuvarozás gyakorlásának a kontingenst nem tartalmazó közösségi fuvarozási engedély megléte a feltétele;

mivel jelenleg a tagállamok közötti közúti árufuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról szóló, 1962. július 23-i első tanácsi irányelv ([2]) alapján a fuvarozási típusok bizonyos száma kivételt képez minden kontingens- és fuvarozásiengedély-rendszer alól; mivel az e rendelet által bevezetett új piaci szervezet keretein belül a közösségi engedélyezés és minden más fuvarozási engedélyezés alóli felmentést fenn kell tartani néhány fuvarozási típusra vonatkozóan, tekintettel azok sajátos természetére;

mivel meg kell határozni az ezen engedélyek kiadását és visszavonását szabályozó feltételeket, a hatályuk alá tartozó fuvarozási típusokat, érvényességi időtartamukat és használatuk részletes szabályait;

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ezt a rendeletet a Közösség területén ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozásra kell alkalmazni.

(2) Egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén ezt a rendelet kell alkalmazni a be- és kirakodás helye szerinti tagállam területén végzett fuvarozásra, a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezmény megkötésétől kezdődően.

(3) A Közösség és az érintett harmadik ország közötti egyezmény megkötéséig ez a rendelet nem érinti az alábbiakat:

— a (2) bekezdésben említett fuvarozásokra vonatkozó rendelkezések, amelyek a tagállamok és az érintett harmadik országok által megkötött kétoldalú egyezményekben szerepelnek. Ugyanakkor a tagállamok törekszenek úgy alakítani ezeket az egyezményeket, hogy megfeleljenek a közösségi fuvarozók közötti hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló alapelvnek,

— a (2) bekezdésben említett fuvarozásokra vonatkozó, a tagállamok között megkötött kétoldalú egyezményekben szereplő rendelkezések, amelyek vagy kétoldalú engedélyek vagy liberalizációs rendelkezések alapján megengedik áru kirakodását vagy berakodását egy tagállamban olyan fuvarozó számára, amelynek székhelye nem abban az államban van.

2. cikk

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában:

— *„jármű”*: egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál,

([1]) HL L 308. 1974.11.19., 1. o. A legutóbb a 3572/90/EGK rendelettel (HL L 353. 1990.12.17, 12. o.) módosított irányelv.

([2]) HL L 70. 1962.8.6., 2005/62. o. A legutóbb a 84/647/EGK irányelvvel (HL L 335. 1984.12.22., 72. o.) módosított irányelv.

▼B

— *nemzetközi fuvarozás*:

— egy jármű által lebonyolított út, amelynél a kiindulási pont és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;

— egy jármű által lebonyolított út egy tagállamból egy harmadik országba vagy egy harmadik országból egy tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;

— egy jármű által lebonyolított út harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal;

— a fenti fuvarozásokkal kapcsolatban üresen megtett út,

▼M1

— *„járművezető”*: az a személy, aki a járművet vezeti, vagy aki egy járműben azért utazik, hogy szükség esetén a járművezetésre rendelkezésre álljon.

▼B

3. cikk

▼M1

(1) Ha a járművezető harmadik ország állampolgára, a nemzetközi fuvarozás közösségi engedélyhez és járművezetői igazolványhoz kötötten végezhető.

▼B

(2) A közösségi engedélyt egy tagállamnak kell kiadnia az 5. és 7. cikknek megfelelően bármely fuvarozó számára, aki ellenszolgáltatás fejében árut szállít, és:

— akit egy tagállamban jegyeztek be, a továbbiakban erre „székhely szerinti tagállamként” történik a hivatkozás, a tagállam jogalkotásának megfelelően,

— a Közösség és az adott tagállam közúti árufuvarozási szakmába történő bejutásra vonatkozó jogszabályainak megfelelően ebben a tagállamban jogosultságot kapott a nemzetközi közúti árufuvarozásra.

▼M1

(3) A járművezetői igazolványt valamely tagállam állítja ki a 6. cikknek megfelelően minden olyan fuvarozónak, amely:

— közösségi engedéllyel rendelkezik,

— az adott tagállamban törvényesen alkalmaz olyan járművezetőket, akik harmadik országok állampolgárai, vagy törvényesen foglalkoztat olyan járművezetőket, akik harmadik országok állampolgárai, és akik az adott tagállamban az alábbi formában előírt foglalkoztatási és szakképzési feltételeknek megfelelően állnak rendelkezésére:

— törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések formájában, és adott esetben

— kollektív szerződések formájában, az adott tagállamban alkalmazott szabályoknak megfelelően.

▼B

4. cikk

►M1 (1) ◄ A 3. cikkben említett közösségi engedély lép a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által kibocsátott okmány helyébe, ahol ilyen okmány létezik, igazolva, hogy a fuvarozónak

▼B

jogosultsága van a nemzetközi közúti árufuvarozásban való piacra jutásra.

Az e rendelet hatálya alá tartozó fuvarozások tekintetében ez az engedély váltja fel mind a közösségi engedélyeket, mind az e rendelet hatálybalépéséig szükséges, tagállamok közötti kétoldalú engedélyeket.

▼M1

(2) A 3. cikkben említett járművezetői igazolvány igazolja, hogy a közösségi engedéllyel végzett közúti fuvarozás keretében a fuvarozást végző, harmadik országbeli állampolgárságú járművezetőt a fuvarozó székhelye szerinti tagállamban az adott tagállamban alkalmazott szabályok szerint, a foglalkoztatási és szakképzési feltételekre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződésnek megfelelően alkalmazzák azért, hogy ott közúti fuvarozást végezhessen.

▼B

5. cikk

(1) A 3. cikkben említett közösségi engedélyt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai bocsátják ki.

(2) A tagállam az engedély birtokosának kiadja a közösségi engedély eredeti példányát, amelyet a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni, valamint a közösségi engedély birtokosának az akár teljes tulajdonosként, akár más jogcímen, például részletvásárlás, bérleti vagy lízingszerződés alapján rendelkezésére álló járművek számának megfelelő számú hiteles másolatot.

(3) A közösségi engedélynek meg kell felelnie az I. mellékletben szereplő mintának, amely megállapítja a használatát szabályozó feltételeket is.

(4) A közösségi engedélyt a fuvarozó nevére kell kiállítani, amely azt nem ruházhatja át harmadik személyre. A közösségi engedély hiteles másolatát a járművön kell tartani, és be kell mutatni, amikor az arra felhatalmazott ellenőr kéri.

▼M1

(5) A közösségi engedélyt egy ötéves, megújítható időszakra adják ki.

6. cikk

(1) A 3. cikkben említett járművezetői igazolványt a fuvarozási vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai adják ki.

(2) A tagállam a járművezetői igazolványt a közösségi engedély jogosultjának kérelmére adja ki az adott tagállamban alkalmazott szabályok szerint, és az adott tagállamban alkalmazott, a járművezetők foglalkoztatási és szakképzési feltételeire vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződéseknek megfelelően minden olyan járművezető részére, aki harmadik ország állampolgára, és akit a fuvarozó jogszerűen alkalmaz, illetve aki jogszerűen áll a fuvarozó rendelkezésére. Minden egyes járművezetői igazolvány igazolja, hogy az abban megnevezett járművezetőt a 4. cikkben meghatározott feltételek szerint alkalmazzák.

(3) A járművezetői igazolványnak meg kell felenie a III. mellékletben szereplő mintának, amely melléklet az igazolvány használatára vonatkozó feltételeket is megállapítja. A járművezetői igazolványok hamisításának megakadályozása érdekében a tagállamok megteszik a szükséges lépéseket. Ezekről tájékoztatják a Bizottságot.

(4) A járművezetői igazolvány a fuvarozó tulajdona, aki az okmányt akkor bocsátja az abban megjelölt járművezető rendelkezésére, amikor a járművezető a fuvarozó részére kiadott közösségi engedéllyel vezet egy

▼M1

járművet. A járművezetői igazolvány egy hiteles másolatát a fuvarozó vállalkozásnál kell őrizni. A járművezetői igazolványt az ellenőrzésre felhatalmazott hivatalos személy kérésére be kell mutatni.

(5) A járművezetői igazolványt a kibocsátó tagállam által meghatározott időszakra, de legfeljebb öt évre adják ki. A járművezetői igazolvány csak addig érvényes, amíg teljesülnek a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek. A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy amint a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek nem teljesülnek, a fuvarozó az igazolványt az azt kiadó hatóságoknak azonnal visszaadja.

▼B

7. cikk

►M1 (1) ◄ A közösségi engedély iránti kérelem benyújtásakor, legfeljebb öt évvel a kibocsátása után és azt követően legalább minden ötödik évben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy a fuvarozó megfelel-e, vagy még mindig megfelel-e a 3. cikk (2) bekezdésében megállapított követelményeknek.

▼M1

(2) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai minden évben az adott tagállamban kiadott érvényes járművezetői igazolványok legalább 20 százalékára kiterjedően ellenőrzik, hogy továbbra is teljesülnek-e a járművezetői igazolványok kibocsátásának a 3. cikk (3) bekezdésében említett feltételei.

8. cikk

(1) Ha a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott vagy a 3. cikk (3) bekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, akkor a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai indoklást tartalmazó határozatban elutasítják a közösségi engedély vagy a járművezetői igazolvány kiadásának vagy érvényességének meghosszabbítása iránti kérelmet.

(2) Az illetékes hatóságok visszavonják a közösségi engedélyt vagy a járművezetői igazolványt, amennyiben a jogosultja:

— nem teljesíti a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott vagy a 3. cikk (3) bekezdésében említett feltételeket, vagy

— helytelen információkat közölt a közösségi engedély vagy a járművezetői igazolvány kiadásához szükséges adatok tekintetében.

(3) A fuvarozásra vonatkozó szabályozás súlyos vagy enyhébb mértékű, de sorozatos megsértése esetén a jogsértéseket elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, egyebek között, ideiglenesen vagy részlegesen visszavonhatják a közösségi engedély hiteles másolatait, és bevonhatják a járművezetői igazolványokat. E szankciókat a közösségi engedély jogosultja által elkövetett jogsértések súlyára, valamint a birtokában lévő, a nemzetközi forgalom figyelembe vételével kiadott engedélyek hiteles másolatainak számára tekintettel határozzák meg.

(4) A járművezetői igazolványokkal történő bármilyen jellegű visszaélés formájában elkövetett súlyos vagy enyhébb, de sorozatos jogsértés esetén a jogsértést elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megfelelő szankciókat szabnak ki, mint például:

— a járművezetői igazolványok kiadásának felfüggesztése,

— a járművezetői igazolványok visszavonása,

— a visszaélések megelőzése érdekében a járművezetői igazolványok kiadásának további feltételek teljesítésétől való függővé tétele,

▼M1

— a közösségi engedély hiteles másolatainak átmeneti vagy részleges hatályú visszavonása.

E szankciókat a közösségi engedély jogosultja által elkövetett jogsértések súlyának megfelelően határozzák meg.

▼B

9. cikk

►M1 (1) ◄ A tagállam garantálja, hogy a közösségi engedély kérelmezője vagy birtokosa fellebbezhet a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a kérelmet visszautasító vagy az engedélyt visszavonó határozata ellen.

▼M1

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a közösségi engedély jogosultja fellebbezhessen bármely olyan határozat ellen, amelyet a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai hoztak a járművezetői igazolvány visszavonása, kiadásának megtagadása, vagy pedig a járművezetői igazolványok kiadásának további feltételek teljesítésétől való függővé tétele tárgyában.

▼B

10. cikk

Minden év január 31-ig valamennyi tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a megelőző év december 31-én közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók számáról és az e napon forgalomban levő járművek számának megfelelő, hiteles másolatok számáról.

11. cikk

(1) A tagállamok kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak e rendelet alkalmazásában és ellenőrzésében.

(2) Ha egy tagállam illetékes hatóságai tudomást szereznek e rendelet megsértéséről, amelyet egy másik tagállamból származó fuvarozó követ el, a tagállam, amelynek területén a jogsértés történt, tájékoztatja annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, amelyben a fuvarozó székhelye van, és felkérheti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait szankciók alkalmazására, e rendeletnek megfelelően.

(3) A fuvarozási szabályok súlyos vagy ismételt kisebb mértékű megsértése esetén a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megvizsgálják a ►M1 8. cikk (3) és (4) bekezdése ◄ szerinti szankciók alkalmazásának módját, és határozatukról tájékoztatják annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, amelyben a jogsértés történt.

▼M1

11a. cikk

A Bizottság megvizsgálja, hogy milyen következményekkel jár, ha a járművezetői igazolvány megszerzési kötelezettségét csak harmadik országok állampolgáraira korlátozzák, és ha ezt elegendő indok támasztja alá, javaslatot terjeszt elő e rendelet módosítására.

▼B

12. cikk

Az alábbi jogszabályok hatályukat vesztik:

— a 3164/76/EGK tanácsi rendelet,

▼B

— a tagállamok közötti kombinált árufuvarozás egyes fajtáira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról szóló, 1975. február 17-i 75/130/EGK tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke,

— a tagállamok közötti közúti árufuvarozás engedélyezésével kapcsolatos egyes szabályok egységesítéséről szóló, 1965. május 13-i 65/269/EGK tanácsi irányelv ([2]),

— a tagállamok közötti ellenszolgáltatás fejében végzett közúti árufuvarozás kapacitásának kiigazításáról szóló, 1979. december 20-i 80/48/EGK tanácsi határozat ([3])

13. cikk

Az 1962. július 23-i első tanácsi irányelv a következőképpen módosul:

(1) a cím helyébe a következő szöveg lép: „a Tanács 1962. július 23-i első irányelve a közúti árufuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról”;

(2) az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

(1) A (2) bekezdésben megállapított feltételek alapján a tagállamok liberalizálják a mellékletben felsorolt, ellenszolgáltatás fejében és saját számlára történő nemzetközi közúti árufuvarozás azon típusait, amelyeket a területükre, a területükről vagy azon keresztül végeznek.

(2) A mellékletben felsorolt fuvarozással összefüggésben lebonyolított fuvarozási típusok vagy üresjárati utak nem tartoznak a közösségi engedély vagy bármely más fuvarozási engedély hatálya alá;”

(3) A II. mellékletet el kell hagyni, és az I. melléklet helyébe e rendelet II. melléklete lép.

14. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat az intézkedéseket, amelyeket e rendelet végrehajtására hoznak.

15. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 1993. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

([1]) HL L 48. 1975.2.22., 31. o. A legutóbb a 91/224/EGK irányelvvel (HL L 103. 1991.4.23., 1. o.).
([2]) HL L 88. 1965.5.24., 1469/65. o. A legutóbb a 85/505/EGK irányelvvel (HL L 309. 1985. 11.21., 27. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 18. 1980.1.24., 21. o.

▼B

I. MELLÉKLET

„MELLÉKLET

EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG
(a)

(kék kártya – DIN A4)
(Az engedély első oldala)

(Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén)

Az engedélyt kibocsátó állam Megkülönböztető jelzés (1)	Illetékes hatóság vagy testület neve

ENGEDÉLY SZÁMA ...

ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás céljára

Ez az engedély feljogosítja (2) .....

.....

.....

.....

az 1992. március 26-i 881/92/EGK tanácsi rendelet szerinti ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, ennek a engedélynek az általános rendelkezéseire is figyelemmel.

Különleges megjegyzések: .....

.....

.....

.....

.....

Az engedély érvényessége: -tól ..... -ig .....

Kibocsátás helye: ....., dátuma .....

.....
(3)

(1) A megkülönböztető jelzések: (B) Belgium, (DK) Dánia, (D) Németország, (GR) Görögország, (ES) Spanyolország, (F) Franciaország, (IRL) Írország, (I) Olaszország, (L) Luxemburg, (NL) Hollandia, (P) Portugália, (UK) Egyesült Királyság, ▶(11) (A) Ausztria, illetve 1997. január 1-jétől, (FIN) Finnország, (S) Svédország, ◀▶(12) (CZ) Cseh Köztársaság, (EST) Észtország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (H) Magyarország, (M) Málta, (PL) Lengyelország, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, ◀▶(9) (BG) Bulgária, (RO) Románia. ◀

(2) A fuvarozó neve vagy cégneve és teljes címe.

(3) Az engedélyt kibocsátó illetékes hatóság vagy testület aláírása és bélyegzője.

▶(1) **A1**

▶(2) **A2**

▶(3) **M2**

▼B

b)

(AZ ENGEDÉLY MÁSODIK OLDALA)

(Szöveg az engedélyt kibocsátó tagállam (egyik) hivatalos nyelvén)

ÁLTALÁNOS ELŐÍRÁSOK

Ez az engedély a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti árufuvarozási piacra való bejutásról szóló, 1992. március 26-i 881/92/EGK tanácsi rendelet alapján került kibocsátásra ([1]).

Az engedély a birtokosát feljogosítja ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, és adott esetben, az alábbiakban megállapított feltételekre is figyelemmel:

– ahol a kiindulási és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal,

– egy tagállamból egy harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal, vagy anélkül,

– harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal,

valamint az ilyen fuvarozásokkal kapcsolatos üres utakra.

Egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén ez az engedély a berakodás vagy kirakodás szerinti tagállam területén végzett fuvarozásra érvényes a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezmény megkötésétől kezdődően, a 881/92/EGK rendeletnek megfelelően.

Az engedély a birtokos nevére szól és nem ruházható át.

Az engedélyt a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonhatja, nevezetesen, ha a fuvarozó:

– nem felel meg az engedély használata összes feltételének,

– az engedély kibocsátásához vagy meghosszabbításához szükséges adatok tekintetében nem helytálló információkat adott.

Az engedély eredeti példányát a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni.

Az engedély hiteles másolatát a járművön kell tartani ([2]). Járműszerelvény esetén a gépjárművön kell tartani. Ez érvényes a járműszerelvényre abban az esetben is, ha a pótkocsi vagy félpótkocsi nincs bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre az engedély birtokosának a nevében, vagy ha egy másik tagállamban van bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre.

Az engedélyt bármikor be kell mutatni az arra felhatalmazott ellenőr kérésére.

Az engedély birtokosának valamennyi tagállam területén tiszteletben kell tartania az adott államban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, különös tekintettel a fuvarozásra és a közlekedésre.

([1]) HL L 95 1., 1992.4.9., 1. o.

([2]) »Jármű«: egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál."

▼B

II. MELLÉKLET

„MELLÉKLET

A valamennyi közösségi engedély és valamennyi fuvarozási engedély alól mentesített fuvarozások típusai

1. Közszolgáltatásként végzett postai szállítás.

2. Sérült vagy műszaki hibás járművek szállítása.

3. Árufuvarozás olyan gépjárművekkel, amelyek megengedett össztömege, beleértve a pótkocsikat is, nem haladja meg a 6 tonnát, vagy amelyek megengedett terhelhetősége, beleértve a pótkocsikat is, nem haladja meg a 3,5 tonnát.

4. Áruszállítás gépjárművekkel a következő feltételek teljesítése esetén:

   a) a szállított árunak a vállalkozás tulajdonában kell lennie, vagy a vállalkozás által eladottnak, megvásároltnak, bérbe adottnak vagy bérbe vettnek, előállítottnak, kivontnak, feldolgozottnak vagy javítottnak kell lennie;

   b) a szállítás célja az áruknak a vállalkozásba vagy a vállalkozásból történő elszállítása vagy elmozdítása a vállalkozáson belül vagy azon kívül a vállalkozás saját céljaira;

   c) az ilyen szállításhoz használt gépjárműveket a vállalkozás saját alkalmazottainak kell vezetniük;

   d) az áruszállító járműveknek a vállalkozás saját tulajdonában kell lenniük, vagy a vállalkozás által részletfizetésre megvásároltnak vagy béreltnek kell lenniük, feltéve hogy az utóbbi esetben megfelelnek az áruszállítás céljából vezető nélkül bérelt járművek használatáról szóló, 1984. december 19-i 84/647/EGK tanácsi irányelvnek ([1]). Ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni az általában használt gépjármű műszaki hibája miatt rövid helyettesítésre használt járműre;

   e) a szállítás a vállalkozás tevékenységi körében csak melléktevékenység lehet.

5. Gyógyszerek, készülékek, gyógyászati berendezések és felszerelések, valamint egyéb, vészhelyzet esetén szükséges cikkek szállítása, különösen természeti katasztrófák esetén.

([1]) HL L 335. 1984.12.22., 72. o.”

▼M1

III. MELLÉKLET

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

a)

(rózsaszín – DIN A4)

(Az igazolvány első oldala)

[Az igazolványt kibocsátó tagállam hivatalos nyelvén (vagy egyik hivatalos nyelvén) írott szöveg]

Az igazolványt kibocsátó tagállam megkülönböztető jelzése ([1])	Az illetékes hatóság vagy szervezet megnevezése

... sz. JÁRMŰVEZETŐI IGAZOLVÁNY

közösségi engedéllyel történő közúti árufuvarozáshoz

(a 2002. március 1-jei 484/2002/EK rendelettel módosított 881/92/EGK rendelet)

Ez az igazolvány igazolja, hogy a:

([2]) .....

.....

által bemutatott iratok alapján .....

az alábbi járművezető:

Családi- és utónév:

Születési hely és idő: ..... Állampolgárság: .....

A személyazonossági igazolvány típusa és száma: .....

Kibocsátás dátuma: ..... Kibocsátás helye: .....

Vezetői engedély száma: .....

Kibocsátás dátuma: ..... Kibocsátás helye: .....

Társadalombiztosítási szám: .....

a következő tagállamban alkalmazott szabályok szerint, a járművezetők foglalkoztatási és szakképzési feltételeire vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződéseknek megfelelően alkalmazzák azért, hogy ott közúti fuvarozást végezzen:

..... ([3])

Különleges megjegyzések: .....

.....

Az igazolvány ..... tól/től ..... -ig érvényes

Kibocsátás helye és dátuma: ....

.....
([4])

([1]) A tagállamok megkülönböztető jelzései a következők: (A) Ausztria, (B) Belgium, (DK) Dánia, (D) Németország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (FIN) Finnország, (GR) Görögország, (I) Olaszország, (IRL) Írország, (L) Luxemburg, (NL) Hollandia, (P) Portugália, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság, ►(1) (CZ) Cseh Köztársaság, (EST) Észtország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (H) Magyarország, (M) Málta, (PL) Lengyelország, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, ◄ ►(2) (BG) Bulgária, (RO) Románia. ◄

([2]) A fuvarozó neve vagy cégneve és teljes címe.

([3]) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam neve.

([4]) Az illetékes kibocsátó hatóság vagy szervezet aláírása és bélyegzője.

►(1) A2

►(2) M2

▼M1

(Az igazolvány második oldala)

[Az igazolványt kibocsátó tagállam hivatalos nyelvén (vagy egyik hivatalos nyelvén) írott szöveg]

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Ezt az igazolványt a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve a tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti árufuvarozási piacra való bejutásról szóló, 1992. március 26-i 881/92/EGK módosított tanácsi rendelet alapján állítják ki.

Az igazolvány tanúsítja, hogy az abban megnevezett gépjárművezetőt az igazolványban szereplő tagállamban alkalmazott szabályok szerint, a foglalkoztatási és szakképzési feltételekre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződéseknek megfelelően alkalmazzák azért, hogy ott közúti árufuvarozást végezhessen.

A járművezetői igazolvány a fuvarozó tulajdona, aki akkor bocsátja az abban megjelölt járművezető rendelkezésére, amikor a járművezető a fuvarozó részére kiadott közösségi engedéllyel, fuvarozást végezve vezet egy járművet [1]. A járművezetői igazolvány másra nem ruházható át. A járművezetői igazolvány csak addig érvényes, amíg teljesülnek a kibocsátása alapjául szolgáló feltételek, és a fuvarozónak azonnal vissza kell adnia az igazolványt a kibocsátó hatóságoknak, amint a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek nem teljesülnek.

A járművezetői igazolványt a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonhatja, különösen akkor, ha a fuvarozó:

– nem teljesíti az igazolvány használatához szükséges valamennyi feltételt,

– az igazolvány kibocsátásakor vagy megújításakor pontatlan információkat adott a kért adatok tekintetében.

Az igazolvány egy hiteles másolatát a fuvarozó vállalkozásnál kell őrizni.

Az igazolvány eredeti példányát a járművön kell tartani és az ellenőrzésre felhatalmazott hivatalos személy kérésére be kell mutatni.

---

[1] A »jármű«: egy tagállamban bejegyzett, kizárólag árufuvarozás céljára szolgáló gépjármű vagy olyan járműszerelvény, amelyből legalább a gépjárművet egy tagállamban jegyeztek be.